

Hem anat a Lourdes!

Uns 600 lleidatans procedents de diferents pobles i parròquies del Bisbat pelegrinen a Lourdes en el 28è pelegrinatge diocesà organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Aquest viatge sempre és un regal! Cadascú hi hem anat amb la nostra realitat personal, familiar, les nostres preocupacions, desitjos, esperances... Junts, com Església diocesana, joves i adults, malalts i sans hem compartit hores, dies, temps de celebració de la fe, moments de pregària personal, estones d'esbarjo, diàlegs, reflexions... En tot moment acompanyats pel nostre bisbe Joan, d'altres sacerdots, els voluntaris de l'Hospitalitat i els responsables sempre en actitud de servei.

Moments molt significatius han estat la festa amb els malalts i voluntaris, l'Eucaristia a la cova de Massabielle, el viacrucis, la processó eucarística i el rosari de torxes, actes presidits sempre pel nostre bisbe Joan Piris.

Sabem que anar a Lourdes és sentir-se embolcallat per la mà amorosa de la Verge que ens assenyalava el camí a fer com a deixebles de

Jesús. És cert que Lourdes ha sofert una riuada, el programa previst l'hem variat. Si més no, el pelegrinatge un cop més ens ha donat més del que esperàvem. En acabar la darrera celebració de l'Eucaristia, presidida pel nostre Sr. Bisbe hem sortit enfortits i ressonen dins nostre les paraules encoratjadores que

ens ha transmès: Entre d'altres ens ha dit que «les nostres febleses de tots tipus no són cap impediment per seguir Jesús, la generositat de Déu ens depassa», i també que «seguir Jesús amb limitacions, ens fa abandonar-nos amb més confiança en les seves mans». També va afirmar que «aquest seguiment és totalitzant».

De nou expressem que aquesta experiència de fe, estimació i alegria ens ha confortat en aquest Any de la Fe.

Roser Garcia

AJUDANT A VIURE

Consolidem les arrels

Sempre viurem agraïts als qui ens varen mostrar el camí de Jesús, la seva Persona i la seva Paraula, com a font de Vida. És una herència gojosa de la que hem de gaudir, però no basta: la nova situació sociocultural i religiosa planteja exigències noves a l'anunci de Jesús i, com ens demana l'apòstol Pau, cal viure «sòlids en la fe que us varen ensenyar» (Col 2,7).

La fe heretada i sociològica és cada vegada més inexistent entre nosaltres. Els catequistes i responsables pastorals sabem que les noves generacions no assumeixen cap herència passivament, l'han de fer seva, se l'han d'apropriar. Perquè creure i implicar-se en la vida de la comunitat de fe ha de ser fruit d'una decisió fonamental i conscient. I això demana un procés que hem d'acompanyar per a superar aquelles pertinències únicament formals o religiositats superficials.

Hem de trobar la manera de fer una proposta senzilla però decidida de l'Evangeli i poder facilitar l'acollida personal del do de Déu. Precisament les Jornades Interdiocesanes de Catequesi d'enguany, a Catalunya, duien com a títol: «L'alegria de creure i de comunicar la fe.»

Es tracta d'anar més enllà de la «bona acollida» d'aquells que vénen a demanar sagraments (cosa que ja tots procurem fer). Ens cal concentrar-nos en allò que és essencial: endinsar-nos en la novetat de Jesús i afavorir una acció missionera i testimonial de «proposta» de la fe. Una fe, la fe de l'Església, que cal conèixer per a no transmetre qualsevol cosa en nom de l'Església.

No tinc cap intenció de ferir sensibilitats, però l'experiència pastoral actual ens diu que no podem considerar ja «adquirits» els punts elementals de la fe cristiana, ni tan sols en aquells que tenim en els grups parroquials. Tots hem de situar-nos en una nova perspectiva i «redescobrir» la novetat de l'Evangeli per a poder anunciar-lo i fer-ne una proposta vivencial.

Cal procurar una orientació catecumenal en la nostra acció catequètica en tots els nivells, i, per això, els elements essencials del catecumenat hauran de ser model i referència per a una iniciació cristiana que dugui a una acceptació «personalitzada» de la fe.

Vull tornar a demanar que, a les nostres comunitats, donem prioritat a la feina catequística amb joves i adults (que no vol dir deixar de banda els infants i adolescents).

I naturalment, hi ha l'àmbit necessari que és la comunitat. Únicament el testimoni de vida i amor dels cristians, reunits per l'Esperit, anuncia veritablement el Crist. És imprescindible la relació viva entre catequesi i litúrgia, i entre catequesi i comunitat creient. La iniciació cristiana passa necessàriament pel testimoni de persones i comunitats que demostren amb la seva vida que l'Evangeli és en veritat «una força per a viure».

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

■ PALOMA GÓMEZ BORRERO

Renúncia papal

La renúncia de Benet XVI va donar encara més valor al seu pontificat. El seu gest va ser valent, ja que per prendre una decisió com aquesta es necessita «molt coratge, valor, coherència i, sobretot, humilitat», assegura la periodista Paloma Gómez Borrero, que en el seu darrer llibre *De Benedicto a Francisco. El cónclave del cambio* (Planeta) respon algunes de les qüestions suscitées arran de la renúncia del papa Benet XVI.

Què reflecteix en el llibre?

L'arribada fins a Francesc partint d'un Papa que ens ha deixat grans escrits, però que per les seves mancances físiques no ha pogut afrontar els reptes i els desafiaments actuals, que veia que eren necessaris, i per això ha marxat. Ha volgut deixar que l'Església la porti un home que tingui aquest vigor físic que a ell li ha faltat. Explico qui és Benet XVI i les grans coses que ha fet. Han estat vuit anys de pontificat molt fecunds; només cal veure com ha afrontat la pederàstia, el diàleg amb altres religions...

Quins reptes té el nou Papa?

És el Papa que necessitem avui en una societat en què compta molt el carisma. El repte principal és tornar a Crist aquesta societat d'avui, descristianitzada. En doctrina serà molt estricta. En un món consumista com l'actual cal canviar les estructures econòmiques i socials, i impregnar-les de l'Evangeli.

Serà capaç de fer un tomb a la Cúria?

Crec que sí. Ho està estudiant amb el consell de vuit cardenals. Com a bon jesuïta, ho està valorant i després de l'estiu, cap al setembre o l'octubre, ho podem comprovar, perquè crec que seran molt profunds. El més decisiu serà el nomenament del secretari d'Estat.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

Les grans paràboles de Lluç

Actualitat de la paràbola del bon samarità (2)

L'actualitat de la paràbola és patent. Si la traduïm a les dimensions de la societat mundial, ens adonem, per exemple, del poc cas que desporten als nostres ulls els pobles robats i saquejats d'Àfrica. Llavors veiem fins a quin punt ens són *pròxims*; veiem que el nostre estil de vida també els ha robat i saquejat. Formen part també d'aquest robatori les ferides de l'ànima que han rebut de nosaltres. En comptes de donar-los Déu, el Déu que se'ns ha apropiat en el Crist, i d'aquesta manera admetre i consumir llurs grans i valuoses tradicions, hem tingut el cinisme d'ensenyar-los un món sense Déu, on tot roda a l'entorn del poder i del profit.

Cal que ajudem materialment, però cal que també revisem la nostra forma de vida. Donem poc, si ens limitem a donar només béns materials. Que no hi ha gent saquejada i robada també al voltant nostre? Les víctimes de la droga, del tràfic humà, del turisme sexual, dels homes interiorment destruïts, que estan buits enmig de la riquesa material.

Tot això són coses que ens importen i ens criden a tenir la mirada i el cor de proïme, el coratge de l'amor als altres. És ben possible que el sacerdot i el leuïta passessin de llarg més per por que per indiferència. Cal que aprenguem de nou la gosadia de la bondat; i això només ho aconseguirem si interiorment ja som *bons*, si interiorment ja som *proïme* i així rebem la capacitat de veure quina mena de servei demana el meu entorn i el cercle més ampli de la meua vida, servei que és a les meves mans i que per això és comesa meua.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

La vocació de construir ponts

Els moments fundacionals del cristianisme confirmen la seva vocació de construir ponts. Per tant, dialogar amb les espiritualitats postmodernes no és traïr la identitat cristiana, sinó més aviat al contrari, continuar

sent fidel a la seva vocació d'estar oberts a la cultura de cada moment.

Els assistents a la Pentecosta entenen el missatge: «Els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu» (*Ac 2,11b*). Parlin l'idioma que parlin els deixebles, els oients no han de renunciar a la pròpia llengua —la pròpia identitat— per sentir i entendre el missatge de Déu. El poden comprendre en la seva llengua materna, la llengua que els ha engendrat i que configura la seva idiosincràsia. Un idioma no és un element tècnic i asèptic, sinó que està fortament arrelat en la condició humana.

En la festa de la Pentecosta es proclama una Nova Aliança adreçada a tota la humanitat. Per això, cada poble i cada persona entén la grandesa de Déu en la llengua que li resulta significativa. L'experiència espiritual s'insereix en la particularitat de cada cultura.

Josep Otón
(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

DONES DE FE

Etty Hillesum
(Middelburg, Holanda, 1914 - Auschwitz, 1943)

Etty (Esther) Hillesum va néixer en una família jueva culta. Igual que els seus germans, Mischa (pianista) i Jaap (metge), tenia una intel·ligència brillant. Apassionada per la literatura i la filosofia, li interessava també la psicologia, i això la va portar a conèixer el psicoquírog leg Julius Spier, que tindria un paper decisiu en la seva evolució espiritual, des de la indiferència inicial a una experiència de Déu profunda, mística.

En esclatar la guerra, després de treballar uns dies com a dactilògrafa en el Consell Jueu —l'organisme responsable de pactar amb els alemanys les deportacions—, la seva repugnància envers el Consell i la feina assignada, la va empènyer a oferir-se voluntària per anar com a *treballadora social* al camp de trànsit de Westerbork, preludi d'Auschwitz. Fou destinada a l'hospital i aquí, enmig del sofriment, Déu se li revelà extraordinàriament proper i l'atroç realitat quotidiana li aparegué, paradoxalment, portadora de sentit. «No ets tu, Déu meu, qui ens pot ajudar, sinó nosaltres els qui et podem ajudar a tu, i d'aquesta manera ajudar-nos a nosaltres mateixos». Renuncià a salvar-se —hauria pogut, com a membre del Consell—, decidint compartir la sort del seu poble. Deportada a Auschwitz, va morir el 30 de novembre de 1943, juntament amb els seus pares i el seu germà Mischa, mentre Jaap no va sobreviure a l'evacuació de Westerbork.

«Ajudar Déu... ésser un bàlsam per a tantes ferides», el crit penetrant d'Etty Hillesum.

Adelaide Baracco, teòloga

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 22. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-2.3-4.5-6 / Jn 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.
- 23. □ Dimarts** [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia 1303 - Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa.
- 24. ■ Dimecres** [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Víctor, mr.; sant Boris, mr.; santa Cristina, vg. i mr.
- 25. ■ Dijous** [Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.
- 26. □ Divendres** [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).
- 27. ■ Dissabte** (■ Barcelona, Sant Feliu i Terrassa) [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. St. Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a St. Cugat del Vallès.
- 28. ■ † Diumenge vinent**, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / Sl 137 / Col 2, 12-14 / Lc 11,1-13]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.»

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets». Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda». Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

▶ Salm responsorial (14)

R. *Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compta poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquells temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi». El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, porque hacía calor. Alzó la vista y vio a tres hombres en pie frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda y se prosternó en tierra, diciendo: «Señor, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un pedazo de pan para que cobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a vuestro siervo.» Contestaron: «Bien, haz lo que dices.»

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz una hogaza.» Él corrió a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase en seguida. Tomó también cuajada, leche, el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba en pie bajo el árbol, ellos comieron. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?» Contestó: «Aquí, en la tienda.» Añadió uno: «Cuando vuelva a ti, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.»

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de sufrir por vosotros: así completo en mi carne los dolores de Cristo, sufriendo por su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado ministro, asignándome la tarea de anunciaros a vosotros su mensaje completo: el misterio que Dios ha tenido escondido desde siglos y generaciones y que ahora ha revelado a sus santos. A estos ha querido Dios dar a conocer la gloria y riqueza que este misterio encierra para los gentiles: es decir, que Cristo es para vosotros la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para que todos lleguen a la madurez en su vida en Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Y Marta se multiplicaba para dar abasto con el servicio; hasta que se paró y dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola con el servicio? Dile que me eche una mano.» Pero el Señor le contestó: «Marta, Marta, andas inquieta y nerviosa con tantas cosas; sólo una es necesaria. María ha escogido la parte mejor, y no se la quitarán.»

Jesús a casa de Marta i Maria. Pintura de Vermeer, National Gallery of Scotland (Edimburg)

COMENTARI

Maria ha escollit la millor part

Tot al llarg de la seva vida pública Jesús va suscitar reaccions diverses entre la gent. Uns el van acollir i d'altres no, i encara en diferents graus. Jesús és acollit amicalment a casa de dues germanes, Marta i Maria. L'evangeli de Joan ens presenta aquestes dues dones, i el seu germà Llätzer, establerts a la població de Betània, a les portes de Jerusalem, com amics íntims de Jesús (cf. Jn 11,1-44 i 12,1-7). Lluc, en canvi, ens presenta aquesta escena en el camí de Jesús cap a Jerusalem, sense precisar-ne la ubicació.

Cadascuna de les dues germanes acull Jesús a la seva manera. Marta, com a bona mestressa de

casa, s'afanya a obsequiar Jesús. Ell no viatja sol, l'acompanyen els deixebles amb qui comparteix vida i missió. Acollir Jesús vol dir acollir tot el grup dels deixebles del mestre itinerant. Certament, una bona feina per a Marta i els servents de la casa. En els evangelis, Jesús és convidat a casa de persones benestants; podem pensar que també ho era la casa de Marta i de Maria. No tothom podia acollir a casa seva la comunitat de deixebles!

Maria, però, s'ajeu als peus del mestre per escoltar-lo. Seure als peus del mestre és l'actitud típica del deixeble en la societat jueva d'aleshores. D'aquesta manera, Maria és presentada com a deixeble de Jesús. Cosa inaudita! Perquè no era habi-

tual que es permetés a les dones de ser deixebles dels mestres de la Llei i dels rabins d'aleshores... Jesús accepta, però, el discipulat de Maria, i tampoc no se n'escandalitzen els altres deixebles. Un exemple de l'obertura de Jesús i dels seus.

Davant la recriminació de Marta (com pot una dona seure als peus del mestre, amb la feina que hi ha a la casa!), Jesús lloa l'actitud de Maria perquè ha escollit la millor part: l'escolta de la paraula de Jesús. Acollir Jesús està bé, i cercar d'obsequiar-lo és cosa bona, però és molt millor acollir la seva paraula i deixar-se transformar per ella. Maria ho va saber fer, també la mare de Jesús. Ho fem també nosaltres?

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

La fe per a mi ho és tot! És el que em plena la vida. Jo crec en Déu, en Jesucrist, en l'Església i en l'Esperit Sant. I si no hi cregués, no sé com aniria ni què faria... Ho veig molt diferent tot des de que crec! Treballo amb aquesta fe. Per ella em dono als demés, en tot el que sé i puc. Per la fe estic sempre a disposició del que em demana l'Església i la societat. Com a conseqüència d'ella he fet tot el que he fet fins ara i, si Déu no em canvia, continuaré així fins que em mori. Sempre, disposat a donar el que tinc, el que sé i el que puc fer pels demés i per Déu.

Xavier Pelegrí

Cloenda del curs de Vida Creixent

Els diversos grups de Vida Creixent, han celebrat recentment la cloenda del curs 2012-2013. La trobada, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana) ha començat a les 10.30 h amb una oració d'entrada conduïda per Mn. Xavier Batiste. Tot seguit, Mn. Joan Jové ha resumit l'últim capítol del temari d'enguany. A continuació, i després d'un petit refrigeri, ens hem reunit per grups. Després de la posada en comú, hem celebrat l'Eucaristia, concelebrada pels nostres consiliaris i presidida pel nostre bisbe Joan Pirís.

La jornada ha acabat amb un dinar de germanor.

Josep M. Condal

Consell de Pastoral Diocesà

En aquest últim Consell s'han tractat dos temes. En primer lloc, el ressò i les primeres conseqüències

de la darrera Assemblea Diocesana a les nostres comunitats i al conjunt de l'Església diocesana.

Els consellers han destacat la valoració molt positiva que ha tingut l'assemblea. El fet de la posada en comú en grups va permetre que cadascú tingués la possibilitat d'opinar sobre el funcionament de les Àrees Diocesanes, la seva implantació en la vida de les comunitats parroquials i diferents grups, veient i posant en relleu les fites aconseguïdes, així com els defectes de coordinació que encara cal millorar.

L'assemblea, amb aquest espai, ha deixat de ser merament informativa per a ser més participativa.

El segon tema ha estat la valoració del curs d'Animadors de Comunitat en Espera de Prevere.

En acabar el Consell, i agraïnt el treball i la fidelitat dels consellers al llarg de tot el curs, el Sr. Bisbe ha recordat el dia de l'Assemblea Diocesana del proper 2014, que serà el 31 de maig. La celebració d'Enviament Diocesà serà el proper 26 de setembre, a les 19.30 h.

Mn. Víctor Espinosa

Del 17 al 25 d'agost de 2013 pelegrina a Taizé!

Una oportunitat per poder trobar-te amb Déu, pregar, descobrir la fe, trobar veritats, interrogants i esperances, i passar-t'ho d'allò més bé! **T'hi apuntes?**

Preu: 30 anys (allotjament en tenda): 175 €, +30 anys (allotjament en tenda: 250 € / i en bungalow: 270 €).

El preu inclou viatge d'anada i tornada a Taizé més estada a la comunitat (allotjament, àpats i assegurança). **Inscriu-te!**

Escriu-nos un mail a dpjlleida@gmail.com
Informació: <http://www.taize.fr/>

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a dissabte de 10 a 12 h
de juliol fins a setembre

• Dimecres, 24 de juliol:

—20 h, Eucaristia a la parròquia del Carme. Romeria dels Fanalets.

• Dijous, 25 de juliol:

—Festa de Sant Jaume.

Festa i romeria dels Fanalets de Sant Jaume

Programa d'actes:

• Dimarts, 23 de juliol:

—Acte de lliurament de Premis del LXXII Concurs de Fanalets, a les 20 h, a la sala Alfred Perenya.

• Dimecres, 24 de juliol:

—20 h, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme: Eucaristia, presidida pel bisbe de Lleida Mons. Joan Pirís. A les 21 h, davant de l'església, a la Rambla de Ferran: inici de la Romeria dels Fanalets.

• Dijous, 25 de juliol, festa de Sant Jaume:

—9 h del matí, a la capella del Peu del Romeu: Eucaristia oficiada per Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació. La capella romandrà oberta durant tota la jornada.

—A les 20 h, al pati de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, VIII Representació escènica de l'obra «Sant Jaume ve de Galícia».

AYUDANDO A VIVIR

Consolidar las raíces

Siempre viviremos agradecidos a quienes nos mostraron el camino de Jesús, su Persona y su Palabra, como fuente de Vida. Es una herencia gozosa de la que tenemos que disfrutar, pero no es suficiente: la nueva situación socio-cultural y religiosa plantea exigencias nuevas al anuncio de Jesús y hay que vivir «sólidos en la fe que os enseñaron» (Col 2,7), como nos pide el apóstol Pablo.

La fe heredada y sociológica es cada vez más inexistente entre nosotros. Los catequistas y responsables pastorales sabemos que las nuevas generaciones no asumen ninguna herencia pasivamente, deben hacerla suya, se la han de apropiarse. Porque creer e implicarse en la vida de la comunidad de fe debe ser fruto de una decisión fundamental y consciente. Y esto requiere un proceso que hay que acompañar para superar las pertenencias únicamente formales o religiosidades superficiales. Debemos encontrar la manera de hacer una propuesta sencilla pero decidida del Evangelio i poder facilitar la acogida personal

del don de Dios. Precisamente las Jornadas Interdiocesanas de Catequesis de este año, en Cataluña, llevaban como título: la alegría de creer y de comunicar la fe.

Se trata de ir más allá de la «buena acogida» de aquellos que vienen a pedir sacramentos (cosa que ya todos procuramos hacer). Necesitamos concentrarnos en lo esencial: adentrarnos en la novedad de Jesús y favorecer una acción misionera y testimonial de «propuesta» de la fe. Una fe, la fe de la Iglesia, que hay que conocer para no transmitir cualquier cosa en nombre de la Iglesia.

No tengo ninguna intención de herir sensibilidades, pero la experiencia pastoral actual nos dice que no podemos considerar ya «adquiridos» los puntos elementales de la fe cristiana, ni siquiera en aquellos que están en los grupos parroquiales. Todos debemos situarnos en una nueva perspectiva y «redescubrir» la novedad del Evangelio para poder anunciarlo y hacer una propuesta vivencial.

Hay que procurar una orientación catecumenal en nuestra acción catequética en todos los niveles, y, por ello, los elementos esenciales del catecumenado deberán ser modelo y referencia para una iniciación cristiana que lleve a una aceptación «personalizada» de la fe. Quiero volver a pedir que, en nuestras comunidades, demos prioridad al trabajo con jóvenes y adultos (que no significa dejar de lado a los niños y adolescentes).

Y naturalmente, está la comunidad que es el ámbito necesario. Únicamente el testimonio de vida y amor de los cristianos, reunidos por el Espíritu, anuncia verdaderamente a Cristo. Es imprescindible la relación viva entre catequesis y liturgia, y entre catequesis y comunidad creyente. La iniciación cristiana pasa necesariamente por el testimonio de personas y comunidades que demuestran con su vida que el Evangelio es en verdad «una fuerza para vivir».

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Pirís**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737